

บทที่ 4

สรุป

จากการศึกษาองค์ประกอบทางเคมี ในส่วนใบของต้นแก้ว (*Murraya paniculata* (Linn) Jack ซึ่งเป็นพืชสมุนไพรที่ใช้ประโยชน์ทางแผนโบราณ โดยนำส่วนใบมาใช้ในการแก้แผลพุพอง ใบแก้วสดเมื่อนำมาเคี้ยว จะทำให้อุณหภูมิในร่างกายสูงขึ้นและมีอาการแพ้ตชชบริเวณปาก จึงนำมาใช้เป็นยาบรรเทาอาการปวดฟัน ใช้เป็นยาชาเฉพาะที่ ในการผ่าตัดเล็ก สามารถใช้เป็นยาขับระดู และรักษาโรคหิวาห์ พบว่าในส่วนที่สกัดด้วยเฮกเซนมีสารสำคัญ 5 ชนิดคือ 7-geranyloxy coumarin, 1-methylmurrangatin, murrangatin และสารที่ยังไม่สามารถวิเคราะห์สูตรโครงสร้างได้แน่นอนอีก 2 ชนิด ซึ่งคาดว่าเป็นสารประเภทสเตอรอยด์ และไตรเทอร์พีนอยด์

ในส่วนที่สกัดด้วยอีเธอร์ พบสาร 5 ชนิดคือ 7-methoxy-8-(1'-hydroxy-2'-methoxy-3'-methyl-3'-butenyl) coumarin, 7-methoxy-8-(1'-acetoxy-2'-oxo-3'-methylbutyl) coumarin, 7-methoxy-8-(1'-hydroxy-2'-oxo-3'-methylbutyl) coumarin, isomeranzin และ 7-methoxycoumarin ที่ยังไม่สามารถระบุสูตรโครงสร้างที่แน่นอนของหมู่แทนที่ใน ตำแหน่งที่ 8 ได้

จากการศึกษานี้ได้พบสารประกอบที่นำสนใจหลายสารดังที่กล่าวมาแล้ว และจากข้อมูลทางเภสัชวิทยาซึ่งได้ระบุถึงประโยชน์ต่าง ๆ ของใบแก้ว จึงน่าจะได้มีการศึกษาเพิ่มเติมถึงฤทธิ์ทางชีวภาพของสารเหล่านี้ ว่าสารใดเป็นสารที่แสดงฤทธิ์ที่อาจจะนำไปใช้ประโยชน์ได้ จากข้อมูลเบื้องต้นได้พบว่า สารที่คาดว่าเป็นไตรเทอร์พีนอยด์นั้นมีสมบัติในการทำให้อุณหภูมิของร่างกายสูงขึ้นและทำให้ปวดแสบปวดร้อนเมื่อสัมผัส จึงน่าจะได้มีการศึกษาต่อไปซึ่งอยู่นอกเหนือขอบเขตของวิทยานิพนธ์นี้

นอกจากนี้ น่าจะได้มีการศึกษาองค์ประกอบของต้นแก้วในส่วนอื่น ๆ ด้วย เช่น ส่วนรากและลำต้น ซึ่งอาจจะได้พบสารที่น่าสนใจอื่น ๆ อีก และทำให้การศึกษาองค์ประกอบทางเคมีของต้นแก้วเป็นไปอย่างสมบูรณ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย